

Rødtingen. (Pleur. microcephalus).

Under disse Fisseriforsøg i Kattegat er i alt kun 3 Unger af denne Fiskeart fangede. De vare $4\frac{1}{4}$, $4\frac{1}{4}$ og $4\frac{1}{2}$ Tom. lange og fangedes i det nordlige Kattegat, saa vidt vides paa ikke særlig dybt Vand og paa haard Bund. — Aldeles modne Fisk med flydende Krog og Mælk har jeg ikke set i Kattegat; men det synes, at Legetiden falder i Juni Maaned eller saa; efter den Tid faas mange „tomme“ Fisk, før den Tid mange „fyldte“. Det synes mig tvivlsomt, om den leger i selve Kattegat i større Mængder.

Det er med de nævnte Undtagelser ikke lykkedes at faa Individuer under ca. $9\frac{1}{2}$ Tommes Længde, og over denne Størrelse synes alle at være „voksne“. Fandtes smaa Individuer i Mængde i Kattegat, maatte vi have fundet dem med vore smaaastkede Baad i noget større Antal. Denne Fjunders Unger kan dog maaske lettere unddrage sig Baadene end f. Eks. Skærfisningen; thi Arten lever vistnok mest paa haard Bund med Sten, hvor Baaddragning er umulig eller i hvert Fald tidsrøvende og vanskelig*).

De paa Tabellerne nævnte Fisk ere købte af Fiskere, og alle fangede i det nordlige og østlige dybe Kattegat saavel med Baad som med Garn, i Reglen paa 10—20 Favne Vand.

Rødtingen er aabenbart ikke saa dybtsøgende som Skærfisningen; men ligesom den lever den ikke i Mængde i det sydlige Kattegat eller vore mindre Farvande. Frederikshavn er Hovedfangstpladsen for den. Hannerne synes at være lidt mindre end Hunnerne, saavel i Henseende til Gennemsnits- som til Maksimumstørrelsen.

Fra Norges Kyster kendes smaa Unger af denne Fisk. Ved Englands Kyster ere dens smaa Unger sjælden fangede trods alle Anstrengelser. (Se Williamson: 11 Report Scott, Fish. B. pag. 271—273). Af C. W. L. Holt og H. C. Williamson opgives ved England dens Legetid til Maj—September.

Skærfisningen. (Pleur. cynoglossus).

Der indbringes aarlig ikke ubetydelige Mængder af Skærfisning til Frederikshavn, fisset i det nordlige og østlige Kattegats dybeste Egne paa blød Verbund, saasom Nord og Ost for Skagen, i Læsø Kende over mod den svenske Kyst etc. Længere Syd paa er den sjælden.

Den er ved disse Undersøgelser kun enkelte Gange fisset; Individuerne paa Tabellerne ere alle købte af Fiskere.

Som allerede Krøyer gør opmærksom paa, findes der ingen Unger af denne Fisk i Kattegat, og jeg har aldrig set Individuer under 10 Tommers Længde derfra. Skærfisningen synes at være en Dybvandsfisk efter vore Forhold, der slet ikke yngler hos os som Regel.

Efter Rønsorganernes Udviklingsgrad i Foraaret at dømme, kan det nok se ud, som om dens Legetid falder om Sommeren, hvilket den fra forstellig Side angives at gøre. Dens Unger kendes fra Norges Kyster paa dybt Vand (Lilleborg pg. 393) og fra Irlands Kyster paa 80 Favne Vand (se Holt: Survey of Fishing Grounds pag. 343). Det fremgaar af Tabellerne, at ogsaa hos denne Fiskeart ere Hannerne noget mindre end Hunnerne, saavel i Henseende til Gennemsnits- som til Maksimums-Størrelse. Jeg ved ikke at have hørt Klage over, at denne Fiskeart hos os er aftaget i Størrelse og Antal, hvilket faar godt i Samklang med, at den først som „boksen“ maa antages at vandre ind i vore Farvande fra dybere Egne (Skagerak), hvor der aldrig fisses efter den, eller i hvert Fald i meget ringe Grad.

Den søger med Forkærlighed blød Verbund, hvorfor Fabricius's Navn Pleur. saxicola passer meget daarlig paa den.

* Anm.: Cunningham (Journ. Mar. Biol. Ass. 1891, pg. 113) synes mest tilbøjelig til at tro, at Ungerne holde sig paa dybt Vand og derfor ikke ere komne i hans Fiskerestaber i Plymouths Nærhed.